

Den store Madagaskarturen

Grytidlig onsdag morgen, 11. april dro vi fra Gardermoen med kurs for Antananarivo på Madagaskar. "Vi" var en gruppe på 18 fra Gjerpen, Borgestad, Bamble, Porsgrunn og flere andre menigheter.

Madagaskar har vært drømmen for mange av oss. Helt fra barnsben av har vi hørt om øya og sett spennende lysbilder fra hjemvendte misjonærer. Det har stått en egen glans av "Solskinnsøya" som ligger som en bølgebryter mot det Indiske hav, øst for det egentlige Afrika.

De først som kom til Madagaskar kom sjøveien fra Indonesia og Malaysia. Mange av dem har derfor klare asiatiske trekk. Kunsten å dyrke ris tok trolig med seg herfra. Enkelte steder på Madagaskar kan en føle seg hensatt til Indokina.

Øya ble befolket så sent som for 2000 år siden og folketallet er i dag på vel 18 millioner, men folketallet stiger så rask at de har trolig kommet ut av tellingen.

Kristne misjonærer kom til Madagaskar på 1830-tallet. De første norske misjonærene startet opp virksomheten sør i landet i 1867 på et sted som heter Betafo like nord for Antsirabé som ble grunnlagt av en norsk misjonær. Antsirabé er i dag en av Madagaskars største byer med nær 200.000 innbyggere.

Grunnen til at vi ville besøke øya var at vi ville gå i misjonens fotspor og se resultat av snart 150 års virksomhet. Gjerpen menighet har dessuten hatt

utsendinger på Madagaskar og vi har i flere år støttet et diakonalt ungdomsenter på Antsirabé.

Etter en samlet flytid på godt over 12 timer, landet vi i Antananarivo nærmere midnatt samme dag som vi dro hjemmefra.

Inntrykkene var overveldende. En fantastisk og storslått natur. Mektige fjellkjeder. Endeløse høysletter. Frodig vegetasjon. Hvite strender og grunne laguner. Tropenetter under en sydlig stjernehimmel. Fremmede lukter og lyder.

Og alle menneskene. Smilende, vennlige, vakre. Og nesten alle fattige. Madagaskar hører med blant de 10 fattigste land i verden. 80 % av befolkningen lever under fattigdomsgrensen som er 1 dollar pr. dag.

Ikke rart at vi møtte mange tiggere og selgere. De fulgte etter oss i gatene, svermet om oss på stranden og sto på vakt utenfor hotellene.

Plutselig forsto vi hvor ufattelig rike og privilegerte vi er i Norge hvor alt fungerer. Etter å ha humpet seg fram 25 km på 2,5 timer skal jeg aldri mer klage på veistandarden i Telemark!

Fikk vi se det vi var ute etter?

Vi fikk se resultatet av misjonsarbeidet. Den kristne kirke på Madagaskar vokser raskt. Nå er nesten 50% av alle gassere døpt og ukentlig dannes det nye menigheter. Misjonen bygde kirker, skoler, sykehus, spedalskekolonier, døveskoler og mye mer. Nå har den nasjonale lutherske kirken, FLM, overtatt det meste av dette. Kirkene på

Gruppen fra Gjerpen sammen med noen av brukerne utenfor det diakonale ungdomssenteret i Antsirabé.

Madagaskar driver et omfattende sosialt arbeid. Vi ble svært imponert over det arbeidet kirkene driver.

Men kirkene på Madagaskar er fattig og trenger fortsatt hjelp utenfra.

Det er her Gjerpen menighet kommer inn. Vi støtter et diakonalt ungdomssenter i Antsirabé.

Senteret ble bygd ved hjelp av Norad-midler, men etter at Norad trakk seg ut av driften i 2004, har misjonen fått ansvar for driften. Her i Gjerpen har vi forpliktet oss på å samle inn kr.40.000.- til dette prosjektet hvert år. Mange unge, ikke minst enslige mødre, har fått hjelp til en yrkesutdanning og å finne seg arbeid. Senteret har egen barnehage som tar vare på barna.

Noen av pengene våre blir også brukt til drift av en fattigskole som ligger

vegg i vegg med senteret. Den ledes av den norske misjonæren, Laila Tjøstheim. Her får barn fra slummen gratis skolegang. Å kunne lese og skrive er en forutsetning for å komme vekk fra slummen.

Selv om vi fikk se mye fattigdom, virket ikke situasjonen håpløs. Særlig ikke for menighetene. Tusen på tusen fylte de store kirkene flere ganger hver søndag, og den flerstemte salmesangen bar bud om en stor rikdom midt i fattigdommen.

tea

Kirkens SOS

Tåler å høre ALT! Sladrer ikke!

Ring 815 33 300

eller skriv en SOS-melding på:

www.kirkens-sos.no